

NOTULEN van de openbare vergadering van de raad der gemeente Tubbergen, gehouden op dinsdag 25 maart 2014, aanvang 19.30 uur, in de raadszaal van het gemeentehuis, Raadhuisplein 1, Tubbergen.

Aanwezig: De voorzitter: mr. M.K.M. Stegers, burgemeester
griffier: mevrouw H.J.M.J. van Limbeek-ter Haar
Leden: G.H.M. Bekhuis, W.G.J. Beute, F.H.G. Broekhuis, A.G.E. Busscher, A.H.M. Eidhof, B.H.M. Geerink, M. Groothuis, P.H.G.M. Hannink, H. te Kolsté, P.G.M. Kooiker, H.H.W. Lentferink H. Plegt, E.F.G. Stamsnieder, E.J. Volmerink, H.J.A. Weeink, H. Wessels, R.H. de Witte en J.C.M. Woesthuis

Op uitnodiging van de raad aanwezig: Wethouders J.E.F. Harmelink, T. Vleerbos, G.J. Ophof

Afwezig: H.B.J. Oude Luttikhuis

De voorzitter: Dames en heren, mag ik u vragen te gaan staan voor het lezen van het openingsgebed? De vergadering is geopend.

Hartelijk welkom op deze laatste raadsvergadering in deze samenstelling. Het is niet de laatste raadsvergadering, maar wel in deze samenstelling. Dan zult u zeggen: er is altijd wel een keer een laatste keer, maar dit is toch wel heel bijzonder want ik kan me niet heugen dat er afscheid wordt genomen van zoveel raadsleden als vanavond. Ik denk dat het ook in heel Twente, of misschien zelfs in heel Nederland niet zo is dat er in een keer zoveel raadsleden vertrekken. Ik kom daar straks overigens op terug, maar ik denk dat we eerst even de rest van de agenda af gaan handelen voordat ik direct weer door ga want dan zou dat de afscheidsspeech bijna zijn.

Agendapunt: 2 Vaststelling agenda

De voorzitter: Mist u iets, of moet er iets af? Het liefst zou u natuurlijk willen dat het afscheid van de raadsleden eraf gaat, maar dat gaat niet lukken.

De agenda is hiermee vastgesteld.

Agendapunt 3: Mededelingen

De voorzitter: Er zijn van onze kant geen mededelingen. Zijn die er van uw kant wel? Niet.

Een mededeling die ik dan nu even zal doen. Straks worden de geloofsbrieven onderzocht, dat betekent dat er even wordt geschorst. Dan zal er een beterschapskaart langs gaan voor de heer Oude Luttikhuis die hier vanavond uiteraard niet bij kan zijn, waarvan u de reden weet. Wij wensen hem heel veel sterkte bij het herstelproces.

Agendapunt 4: Onderzoek geloofsbrieven

De voorzitter: Dan het onderzoek van de geloofsbrieven, agendapunt 4. Het is gebruikelijk dat er een commissie wordt benoemd die de geloofsbrieven gaat onderzoeken en kijkt of ze allemaal kloppen. Daarna zal de commissie aan de raad verslag uitbrengen. Mijn voorstel is om de huidige fractievoorzitters, die toevalligerwijs alle drie afscheid nemen, de nobele taak in de schoenen te schuiven. Gaat u daarmee akkoord? De fractievoorzitters ook? Ja. Dan mag ik hen verzoeken om het onderzoek van de geloofsbrieven te gaan plegen. Marcel is al opgestaan om u te begeleiden naar een apart kamertje waar dat kan gebeuren. Dat betekent dat ik de vergadering even schors.

Korte schorsing

De voorzitter: De commissie tot onderzoek van de geloofsbrieven is al weer teruggekeerd. Dat is razendsnel. U hebt uit uw midden een voorzitter gekozen heb ik begrepen, mijnheer Kooiker.

De heer Kooiker: Ja, die eer is mij ten beurt gevallen. Ik neem het graag op me. We hebben de geloofsbrieven van alle negentien, dus niet alleen van de zittende, maar alles dat nu in de raad komt. We kunnen daar het volgende over mededelen: de commissie van de gemeente Tubbergen, in wier handen werden gesteld de geloofsbrief en verdere bij de kieswet gevorderde stukken, ingezonden door: mevrouw J. Aalderink-Büter, wonende te Langeveen
mevrouw U.M.T. Bekhuis-Groothuis, wonende te Hezingen;

mevrouw H.M.N. Berning-Everlo, wonende te Tubbergen;
de heer R.J.G. Booijink, wonende te Vasse;
de heer A.G.E. Busscher, wonende te Fleringen;
mevrouw J.C. Detert Oude Weme-Oude Rengerink, wonende te Tubbergen;
de heer P.H.G.M. Hannink, wonende te Manderveen;
de heer J.E.F. Harmelink, wonende te Vasse;
mevrouw A.B.E.G. Kemperink, wonende te Tubbergen;
de heer B.G.M. Olde Hampsink, wonende te Tubbergen;
de heer L.W. Oosterik, wonende te Geesteren;
de heer G.J. Ophof, wonende te Geesteren;
de heer H.A.M. Plegt, wonende te Langeveen;
mevrouw K.A.M. Reinerink-Hutten, wonende te Mariaparochie;
de heer L.P. Stamsnieder, wonende te Geesteren;
de heer H.J. Stevelink, wonende te Haarle;
de heer T. Vleerbos, wonende te Albergen;
de heer W.J.G. Weerink, wonende te Albergen;
de heer de heer R.H. de Witte, wonende te Manderveen.

Op vrijdag 21 maart 2014 benoemd tot lid van de raad van de gemeente Tubbergen rapporteert de raad van de gemeente Tubbergen dat ze bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde bevonden. Gebleken is dat de benoemden aan alle in de gemeentewet gestelde eisen voldoen en de commissie adviseert tot toelating van al deze genoemden als lid van de raad van gemeente Tubbergen.

Tubbergen, 25 maart 2014.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is de vraag aan de raad of u dit advies overneemt.

Ja, aldus besloten. Dat betekent dat deze negentien personen donderdag 27 maart a.s. de eed of de gelofte zullen afleggen waardoor ze lid zijn van deze raad.

Agendapunt 5: Rondvraag

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

Agendapunt 6: Afscheid raadsleden

De voorzitter: We hebben net geconstateerd dat er vijftien leden zijn die afscheid nemen. Wat ik al zei, een ongekend hoog aantal. Dat betekent dat er nog maar vier zitting zullen nemen in de volgende raad van diegenen die hier aan tafel zitten.

Vijftien leden van een raad, dat is niet omdat u vindt dat het geen leuk werk is, integendeel. Raadslid zijn kost ongelofelijk veel meer tijd dan menigeen denkt. Iedere keer als het openbaar bestuur aan de orde is dan wordt het woord 'pluche' genoemd. Wie dat ooit heeft bedacht, ik zou het niet weten, want het is waarschijnlijk iemand die nooit op die plek heeft gezeten. Of het moet nog stammen uit de tijd dat het echt erebaantjes waren waarbij je nauwelijks besluiten hoefde te nemen of alleen met je stok op de grond hoefde te slaan als je het er mee eens bent of niet. Zo een beetje in de trant van de Engelsen. Dat is in deze tijd zeker niet zo. Ik ben het niet nagegaan, maar er is in deze raadsperiode ongelofelijk veel besloten. De raadsvergaderingen waren over het algemeen qua agenda wel kort, maar de stukken die daarop hebben gestaan waren wel van een zeer hoge belangrijkheidsgraad. Dat heeft u met elkaar gedaan. Als we teruggaan naar de start van deze raad dan was dat natuurlijk een wat eigenaardige start, omdat opeens de oppositie in de coalitie kwam en een van de coalitieleden in de oppositie. Dus GB/VVD kwam in de coalitie en het CDA werd opeens in de oppositierol gedrukt. Dat heeft best wel even wat pijn gedaan, maar ik heb het al vele malen eerder gezegd, of je het nu had over de besluiten die genomen moesten worden, of bij de begroting, meestal was het desondanks zo dat er gekeken werd naar het belang van het voorstel dat werd gedaan, naar het belang van onze samenleving hier in Tubbergen en op grond daarvan werden de besluiten genomen. Niet om de ander dwars te zitten. Noch de coalitie, noch de oppositie hebben zich daaraan schuldig gemaakt. Dat betekent dat je soms je gevoel behoorlijk opzij moet zetten. Want je denkt wel eens bij jezelf: nu zal ik ze krijgen. Dat heb ik gezien op uw gezichten, maar in uw hart zag ik dat u meteen anders besliste en dan dacht ik 'yes'. Zo moet een raad functioneren. Gewoon het gezond verstand moet zegeviereren. Dat hebt u zeker op cruciale momenten; we kennen allemaal het dossier van de bestemmingsplanwijziging, waarvan ik denk dat u dat op een perfecte wijze hebt opgelost. Los van of er ooit een rechter een uitspraak over gaat doen en wat hij daar ook gaat beslissen, ik denk dat u daar een meesterstuk hebt geproduceerd. Dat maakt dat u zeker niet op het pluche zit maar wat ik altijd zeg, het is gewoon jute. Het kriebelt, het doet zeer en zeker als je er wat langere tijd op zit is dat gewoon niet lekker. Ech-

ter, u put gewoon de voldoening uit het feit dat het ontzettend veel oplevert. Dat zullen diegenen die nu niet verkozen zijn niet zeggen. Maar, ik denk dat als u terugkijkt op de periode, met al de besluiten die u hebt genomen en al die mensen die u hebben aangesproken over de punten waarvan ze vinden dat jullie het goed hebben gedaan - en dat zullen ze ongetwijfeld in het Twents hebben gedaan, wat ik niet zal proberen - dan hebt u ongetwijfeld gedacht: "ja, dat hebben we ook goed gedaan en ik heb daar een klein stukje aan mogen bijdragen." Dat betekent dat u stuk voor stuk, ook als u blijft zitten, in de afgelopen vier jaar weer een persoonlijke groei hebt doorgemaakt. U hebt veel bereikt, dat kan alleen maar door die totale inzet. Ik moet daar direct bij zeggen dat u dat beslist niet had kunnen doen zonder de tomeloze inzet van de griffie en het ambtelijk apparaat, want die moeten u tenslotte van informatie voorzien en zorgen dat de besluitvorming op de juiste wijze plaatsvindt. Dat zijn natuurlijk met name Frank, Helga en Marijke. Ze hebben het denk ik op voortreffelijke wijze gedaan en ik hoop dat u wilt applausseren.

[applaus]

Waar ieder raadslid mee te maken krijgt is natuurlijk integriteit. Een stukje last dat u hebt, u komt meestal uit een kleine gemeenschap in uw eigen dorp en dat is ook bewust zo gekozen hier in Tubbergen. Iedere partij zoekt zijn raadsleden uit de kleine kern zodat het goed verdeeld is waar men vandaan komt. Dat heeft natuurlijk meteen het gevaar in zich dat ieder besluit kan worden gezien als een stukje eigenbelang. Laat het op dat gebied dan maar een stukje eigenbelang zijn, want uw belang betekent ook het gemeenschappelijk belang. Ik ben ervan overtuigd dat twijfel over integriteit bij deze raad de afgelopen vier jaar niet heeft gespeeld. Het is best wel eens op het randje geweest waarvan we zeiden, nou pas op en laat een ander even aan het woord en niet diegene die er mogelijk ook zelf profijt van heeft. Dat hebt u denk ik goed aanvoeld met elkaar en elkaar erop gewezen en gecorrigeerd. Waar we ook denk ik meer dan andere jaren op gestuit zijn is de rol die het college heeft ten opzichte van de raad en de rol die de raad heeft ten opzichte van het college. Natuurlijk, als ik aan u zou vragen wat de rol van de raad is, zegt u kaderstellend en controlerend. Dat is makkelijk, maar het gaat veel dieper, want u hebt ook uw volksvertegenwoordigende rol. Dat betekent dat u er op wordt aangesproken en dat u dus soms wordt geconfronteerd met individuele gevallen. Wat me is opgevallen, is dat het zelden heeft geleid tot het aan de orde stellen van een individueel geval. Het werd door u altijd weer vertaald naar het algemeen belang. Wat betekent het nu in dit ene geval voor al die anderen die misschien wel eens in diezelfde situatie zouden komen? Als dat inderdaad zo is, dan vinden wij dat wel of niet correct. Daar heeft u denk ik ook heel veel aandacht voor gehad en daar ben ik u ook dankbaar voor en al diegenen die u heeft vertegenwoordigd.

Dit is de laatste raad, ik zeg het nog maar eens, de laatste raad in deze samenstelling. Ik ga er straks bij u persoonlijk nog een woord aan wijden maar ik wil u individueel en als raad hartelijk danken voor de afgelopen vier jaar. We nemen afscheid van u, maar het zou zomaar kunnen zijn dat een aantal van u door een aantal wisselingen toch nog eens een keer terugkomt. Dat gaat overigens dit keer niet op voor Tonny Eidhof, die daarin kampioen is, want ik denk dat de afstand tot de gekozenen deze keer net iets te groot is, tenzij weer de helft van de fractie op de een of andere manier zou opstappen, maar daar geloof ik zeker niet in.

De heer Kooiker of zwanger wordt.

De voorzitter: Dat kan ook.

De heer Kooiker: u weet wat er de afgelopen periodes is gebeurd met de dames in de fractie, maar daar heeft de fractievoorzitter geen hand in gehad.

De voorzitter: Dan moeten we hem maar op zijn woord geloven.

Nogmaals, wellicht zien we een aantal van u weer terug in de komende periode en ik hoop dat we dan weer net zo een vruchtbare periode kunnen hebben als de afgelopen vier jaar. Nogmaals, ik dank u daarvoor heel hartelijk en ik doe dat niet alleen als burgemeester maar als volledig college, en ik denk ook namens de griffie, want u hebt het ze niet echt moeilijk gemaakt. U hebt altijd constructief meegedacht en steeds vaker een beroep gedaan op de griffie om ervoor te zorgen dat ze hun werk voor u op een goede wijze kunnen doen. Hartelijk dank daarvoor. Het ga u goed. Ik hoop dat u gebruik maakt van alle verworvenheden, de competenties, die u hebt opgedaan tijdens uw raadsperiode en ik hoop dat u daar veel aan zult hebben in uw verdere ontwikkeling in uw beroep, maar ook daarbuiten in uw sociale leven. Dank u wel.

Ik heb begrepen dat de heer Busscher namens de raad de raad wil toespreken.

De heer Busscher: Dank u voorzitter. Allereerst allemaal heren hier in deze raad de afgelopen twee, drie jaar. Namens de drie fracties wil ik eerst de drie griffiers bedanken voor hun inzet, ook het ambtelijk apparaat. Zonder het ambtelijk apparaat en de griffie kunnen wij weinig in deze raad. Zoals de burgemeester al aangaf nemen vanavond vijftien raadsleden afscheid. De een iets langer dan de ander. Ik wil toch beginnen met het afscheid van Herbert Oude Luttikhuis. U weet het allemaal, momenteel verblijft hij in een ziekenhuis in Amsterdam. Herbert, echt een vechter hier in het huis, verheugde zich op de kaderstelling, de begrotingsbehandeling en dan met name kon hij over de kleine cijfertjes discussiëren en echt ook bijna uit zijn vel springen, want hij ging voor de kleine cijfertjes. Soms werd er gezegd dat we niet alles moeten willen weten. Maar hij wilde graag alles tot achter de komma weten. Financiën was in de raadszaal een lust voor hem. Namens de drie fracties willen we hem een voor spoedig herstel wensen, ook richting zijn vrouw en kinderen. Veel sterkte vanuit de drie fracties. Dan wil ik beginnen met de mensen persoonlijk kort toe te spreken.

Ik begin bij de fractie van de PvdA, de heer Te Kolsté. Hans, vier jaar raadslid en vier jaar fractievoorzitter hier van de PvdA en lid van de commissie Ruimte en Economie. We hebben jou leren kennen als een afwachtend persoon als het om de discussie of debatteren ging. Als je als fractievoorzitter een woordje ging doen dan zei je soms: ik sluit me bij de woorden van de vorige spreker aan. Maar je gaf ook inhoud aan je verhaal en inhoud waar je als PvdA voor stond. Misschien moeten we nog een keer een beroep op je doen. We hebben met carnaval op het gemeentegala, Tom, de burgemeester, ondergetekende en Hans, een optreden gedaan. Je bent urenlang bezig geweest met de BOB. Helaas kwam de BOB kapot terug. Misschien dat we een andere keer nog een optreden doen en dan vragen jou om nog een keer de BOB te maken. Hans, bedankt.

Dan Henk Wessels, bijna drie jaar in ons midden als vervanger van de heer Ritzen. Lid van de commissie Samenleving en Bestuur. Henk, je was een man van de sociale kant en het onderwijs. Als je een motie indiende werd deze niet zomaar onderuit geschoven. Nee, dan kon de voorzitter van de raad praten als Brugman maar je hield voet bij stuk. Jouw motie, zoals jij hem had opgesteld, moest er door – vastberaden. Henk, bedankt.

Ben Geerink, vier jaar en ook lid van de commissie Samenleving en Bestuur. Een rustig persoon met een rustige inbreng, de man van de financiën. Lid van de audit- en rekenkamercommissie. Je was nog net niet de kampioen in het indienen van de moties. Twaalf stuks heb ik hier staan. Een meer dan de fractievoorzitter. Ben, bedankt voor je inzet.

Dan begin ik bij GB/VVD. Wim Beute. Acht jaar fractievoorzitter, lid van de commissie Samenleving en Bestuur, lid van het presidium en tweede waarnemend voorzitter van de gemeenteraad. Jij moest ze in toom houden. Af en toe was er discussie, zowel in de commissie als in de raad, in deze zaal. Maar het lukte je. Samen hebben jullie de afgelopen vier jaar als coalitie met de PvdA daar een invulling aan gegeven. Je sprak soms richting onze partij 'nu komt de grote baas'. Wij hebben dit niet zo gevoeld, maar jij bent wel het baasje van GB/VVD. Bedankt voor je inzet.

Marco Bekhuis, vier jaar. Een rustig persoon. Financieel specialist. Het kan ook niet anders als je werkzaam bent bij het ministerie van Financiën, dan moet je de zaakjes op orde hebben. Voor jouw inzet ook ontzettend bedankt. Je zat dicht bij het college, je kon bijna iets doorschuiven, maar dat deed je niet. Je hebt je met hart en ziel ingezet in die vier jaar voor de samenleving en in het bijzonder voor GB/VVD.

Herman Lentferink, vier jaar. Vier jaar commissie Ruimte en Economie. Soms zei je in die commissie: "jongens, nu luisteren, ik ben de nestor van dit team." Want er werd wat af gediscussieerd. Soms vroeg je vooraf: "wat zullen we nu doen met dit besluit, hoe denken jullie hierover?" Ik denk dat het een goede insteek was. Gezamenlijk hebben we gekeken en besloten. We zitten hier als raadsleden voor de samenleving, als volksvertegenwoordiger. Waar doen we het voor? We doen het voor onze samenleving. Jij had het altijd in je. De laatste raads- of commissievergadering gaf je een goed idee aan in Geesteren, TMZ. Als ik heel oud word en dat hoop ik en met mij iedereen, dan wil ik daar wel naartoe. Ik weet niet of ze me daar willen hebben, Fleringen is ook een prachtig dorp.

[tumult]

Martin Groothuis. Wat is politiek toch anders dan het bedrijfsleven. Een nuchter bestuurder en rustig van aard. Echter, je vond het toch wel raar dat er soms bij onderwerpen heel lang gediscussieerd werd. "We zijn er toch zo uit" zei je soms buiten als je een sigaret ging roken. "We moeten meer rechtlijnig worden, niet dat gedraai." Martin, vier jaar. Je hebt nog een aantal andere zaken om je heen, ik denk dat je je niet ongerust hoeft te maken dat je straks niets meer hebt. Je hebt voldoende en je bent ook nog lid van het Dweilorkest, dus "blaas moal wat aans".

Dan het jongste lid, Frank Broekhuis, vier jaar hier in de raad. Lid van de commissie Samenleving en Bestuur. De jongeling die aan de arm werd genomen door de twee leermeesters Herbert en Wim. Je werd snel klaargestoomd voor het raadslidmaatschap. Als jongere kwam je natuurlijk ook op voor de jongeren hier in de gemeente Tubbergen. Daarnaast heb je je ontzettend ingezet voor de busverbinding van de jongeren. De aansluiting van de scholieren bus/trein Almelo. Zelf ga je soms ook met het openbaar vervoer zeg je, maar jouw houding was dat je wilt opkomen voor de jongeren. Frank bedankt.

Dan kijk ik naar het CDA. Andre Weeink, bijna twee jaar lid van deze raad. Zoon uit Vasse, Hezingen, Mander. Net op de grens, maar nog wel binnen de grens van de gemeente Tubbergen woonachtig. Lid van de commissie Ruimte en Economie. Andre, je hebt je echt ingezet voor jouw kern. We kennen het dorp Vasse met het Eschhoes, een prachtig gebouw, daar heb jij je druk voor gemaakt. De parkeerplaats eromheen, je kwam met een voorstel om daar geen leges over te gaan heffen. Je kwam op voor je dorpelingen, je kwam op voor de mensen uit de gemeente Tubbergen. In het laatste stukje kwam je met de mobiele bereikbaarheid. Het is vorige week nog weer in de raad aan de orde geweest, ik denk ook dat je daar een goede bijdrage aan hebt geleverd en ik denk dat we jou ook weer terugzien daarvoor, want het is heel belangrijk dat we allemaal mobiel bereikbaar zijn. Je bent een genietter, met name een vakantiegenietter, je houdt daarvan. We hebben soms in de fractie of in de raad een berichtje ontvangen "ik ben op vakantie", hetzij in Nepal, hetzij dichterbij. Andre, hartelijk dank voor je inzet in deze raad.

Tonny Eidhof. Ik heb bij de anderen vier jaar staan, maar ik heb hier staan vier maal. De eerste keer drie jaar. Daarna drie maanden, daarna zes maanden en nog eens twee jaar. Lid van de commissie Samenleving en Bestuur en nu zelfstandig adviseur. Tonny, je hebt je ook ontzettend ingezet hier in deze raad voor de gemeenschap. Als je hier wat zei was het altijd iets met een kwinkslag. Mensen die jou kennen, zowel in de fractie als ook hier in de raad, weten dat je van een geintje hield. Je kon het ook altijd op een prachtige manier brengen. Jouw inzet was breed, maar jouw kennis op het gebied van afval, milieu, onderzoek en nog eens een onderzoek, daar ging jij voor. Het kon niet mooier zijn dan onderzoeken, zeiden we soms. Tonny, je hebt je ontzettend ingezet, heel hartelijk dank daarvoor. Dan Erik Volmerink, de buurman. Vier jaar raadslidmaatschap, lid van de commissie Ruimte en Economie, lid van de Rekenkamercommissie. Volgens mij is hij de kampioen van het indienen van moties. Je hebt er nogal wat ingediend de afgelopen vier jaar, Erik, zestien in totaal. Ze gingen over sport, economie en landschap. Je had een rustig woord hier in deze zaal. Ook richting onze voorzitter kon je soms nog wel eens iets zeggen en dan meende je het ook. Een woord, want je was van weinig woorden: als je wat zei moest het wel overkomen. Een echte politicus in hart en nieren. Je gaf echt schwing in deze raadszaal. Erik, bedankt.

Ewald Stamsnieder, ook vier jaar. Ja, politiek voeren was voor jou soms heel lastig. Je wilde graag direct van boven erop slaan. Niet te lang nadenken, soms zei je "kan ik het zeggen of zal ik het niet doen?" Je bent een man uit het bedrijfsleven, snel je slag slaan, niet te lang wachten. Jammer dat je ons ook gaat verlaten, want we kennen jou ook met de uitdrukkingen en de oneliners, ook op een positieve manier. Ewald, heel hartelijk dank.

Dan kom je bijna bij de mensen die er het langst hebben gezeten. Addy Woesthuis, twaalf jaar raadslidmaatschap, vier jaar commissie, een aantal jaren voorzitter van de commissie Ruimte en Economie. Een snelheidsduivel moet ik wel zeggen. Als voorzitter van de commissie Ruimte en Economie moest je het heel snel weten, heel snel de lange-termijnagenda of de notulen hebben gelezen. Heeft niemand iets te zeggen of te vragen, dan was het punt vier. Toen we voor vier jaar hier in de raad de stoelen gingen verdelen, samen met de fractievoorzitter van ons, hebben we gezegd: Addy Woesthuis zetten we zo dicht mogelijk bij de voorzitter. Addy, dank voor je tomeloze inzet, niets was jou te veel, op alle terreinen. Verschillende telefoontjes, of overleg met de andere fracties, jij ging ervoor om jouw doel te bereiken. Het ging er niet om zelf wat te bereiken, maar om het doel te bereiken voor iedereen.

hier in de samenleving. Het was niet alleen Harbrinkhoek/Mariaparochie, maar voor de hele gemeente Tubbergen. Addy, ontzettend bedankt.

Dan kom ik bij Peter Kooiker, ook twaalf jaar en een van de langst zittende. Lid van commissie Samenleving en Bestuur, fractievoorzitter, lid van het presidium, eerste waarnemend voorzitter van de gemeenteraad en nog een aantal bezettingen meer waaronder bestuurslid OLCCT, ofwel het crematorium. Een raspoliticus en een man die het debat goed ingaat. Hij kon ontzettend goed een debat voeren: al was het op het laatste moment, hij kon er een half uur over debatteren. Snel op papier, maar ook zeggen waar het op stond. Hij was op zijn best 's avonds laat, of misschien wel 's morgens vroeg. De e-mails of de telefoontjes bij anderen, dan was hij op zijn best, dan was hij ook geslaagd meende hij. We hebben soms gehoord dat als zijn vrouw naar bed ging, dan ging Peter aan de slag voor zijn raadswerk. Peter, heel hartelijk dank namens de drie fracties.

De voorzitter: Het voordeel als je iemand voor je laat spreken is dat er dan al heel veel is gezegd van het technische gedeelte. Dat ga ik dus niet herhalen, maar ik wil wel tot diegene die afscheid neemt een persoonlijk woord richten. Ik heb dat gedaan in volgorde van anciënniteit, te beginnen bij de jongste.

Andre. Ik zeg slechts twee jaar in de raad. Dat is niet denigrerend bedoeld maar gewoon omdat de periode niet langer was. Echter, in die twee jaar, dat werd net al genoemd, heb je toch een aantal onderwerpen hiernaartoe gebracht waarvan iedereen zegt: ja, het wordt tijd dat deze hier naar voren komen. Wat we ook merken is het feit dat je, naast dat je raadslid was, natuurlijk ook kon putten uit jouw ervaring als ambtenaar in Almelo, maar ook nog veel hobby's en nevenfuncties hebt waar je ook heel veel tijd aan kunt besteden. Ondanks het feit dat je hier slechts twee jaar hebt gezeten, hartelijk dank voor het feit dat je dit hebt gedaan en we hopen dat je de tijd die je ongetwijfeld vrij gaat krijgen stort in de andere hobby's die je hebt, want ik denk dat ze daar heel veel aan jou kunnen hebben. Voor iedereen een cadeau als herinnering aan deze raad.

Henk Wessels. Ik denk, zoals nu ook, zoals hij daar zit, streng kijkend, dat het past bij jouw beroep. Wat me opvalt is dat je goed op de hoogte bent van de onderwerpen die jij hier aan de orde stelt. Als we alleen al kijken naar de decentralisaties, de 3-D's, dan heb je daar een bepaald beeld voor ogen bij gekregen en jij wilt absoluut dat aan dat onderdeel aandacht wordt besteed. Wat ik zo knap vind is dat je dan niet dramt en zegt "het moet zo." Je wilt je graag laten overtuigen voor een andere mening, als je die maar voorgelegd krijgt. Daar gaat het om. Niet om jouw eigen mening hier door te drammen van "wethouder let nu eens op en luister nu goed naar mij". Dat laatste bedoelde je natuurlijk wel, maar het was meer om te zeggen "ik heb een heel duidelijk signaal opgevangen vanuit de samenleving, luister daar nu goed naar, als jullie ervoor zorgen dat er goed naar is geluisterd en het verwerkt is in het voorstel, dan denk ik dat we met zijn allen daarover tevreden kunnen zijn." Dat is denk ik een hele aparte manier van besturen, zoals het ook hoort. Niet het drammerige van de persoon, maar gewoon gaan voor het beste besluit dat we als raad kunnen nemen. Dat siert je en ik hoop dat je dat in de rest van jouw leven, waar het ook moge zijn, op dezelfde wijze zult blijven doen. Hartelijk dank.

Martin. Je bent denk ik in deze raad niet heel veel aan het woord geweest. Misschien wel van alle raadsleden het minst, maar daar gaat het niet om. Wij hebben aan het begin van de periode een gesprek gehad en dat is me altijd bijgebleven. Dan kun je denken dat het raar is, nou dat was niet zo raar. Punt 1, je hebt me een heel aardig boekje gegeven waarvan ik dacht, "goh, wat leuk." Ik heb het gelezen en ik snapte ook precies wat je bedoelde. Daarnaast is het door de hoeveelheid van functies die je hebt buiten deze raad, ik bedoel beroepsmatige functies, of je die nu uitvoert of niet, dat je gewoon merkt dat er bij jou een enorme hoeveelheid kennis zit. Wat ik jammer vind is dat we niet in de gelegenheid zijn om nog langer van die kennis te mogen profiteren. Het is niet altijd zo dat iemand die aan het woord is hier in deze raad ook de juiste dingen inbrengt. Nee, het gaat er juist om dat daar waar de besluitvorming wordt voorbereid, ook binnen de fracties, dat dan de juiste dingen worden gezegd. Ik ben ervan overtuigd dat je ook binnen je fractie veel inbreng hebt gehad, juist met alle kennis die je hebt. Althans, ik zou me enorm moeten vergissen als dat niet is gebeurd. Ik vind het jammer dat je niet terugkomt in deze raad. Dat geldt voor allemaal, bij een enkeling zal ik daar wat langer bij stilstaan, maar het geldt voor u allemaal. Zeker bij jou, omdat ik zie welke enorme kennis en potentieel er in jou zit. Ik vind het jammer dat we er niet nog langer van kunnen profiteren. Heel hartelijk dank voor jouw inzet in deze raad.

Frank Broekie, pardon Broekhuis. Het is een beetje flauw, maar wat ik altijd zo ontzettend aardig vond is je jeugdige onbezonnenheid en soms ook wel de jeugdige vasthoudendheid. Die zit gewoon in jou. Soms kwam je met ontzettend veel trots met jouw iPad "kijk eens wat ze nu weer hebben ontdekt, dat komt hier ook". Ik denk dat het een stukje idealisme is. Mensen als jij heeft de maatschappij nodig om nog sneller te kunnen ontwikkelen dan wij gezapige oude heren, vooral in deze raad dan, want de volgende raad is anders, met elkaar denken te kunnen doormaken. De laatste keer zag ik je bij het stem-bureau. Je zei toen "ach, ik kom niet meer terug, er zitten zulke kanonnen voor me, dat gaat niet lukken." Ik dacht "dat je dat zo gemakkelijk kunt zeggen." Dat past denk ik ook in de tijd waarin jij leeft. Ik zie dat aan mijn eigen kinderen ook, die stappen veel makkelijker van het een naar het ander. Een afspraak vandaag gemaakt is over vijf minuten weer heel anders. Dan is de plaats, de tijd en de samenstelling van de groep totaal gewijzigd. Dat kan allemaal door de moderne media en technologieën die er zijn. Dat is denk ik het snel kunnen schakelen met elkaar dat wij missen. Je bent echt zo een voorbeeld van iemand die heel snel kan schakelen en ook bij jou is het jammer dat we niet binnen deze raad meer van die invloeden hebben kunnen waarnemen, want ik denk dat het van grote waarde is geweest dat jij in deze raad zat, al was het alleen maar door die drive die er uit jou spreekt en dat spetterende gedrag. Heel hartelijk dank daarvoor, maar ook voor de inspiratiebron die jij daarin hebt mogen zijn voor ons allen.

Ben, je zit daar recht tegenover me, dat betekent dat mijn oog veel op jouw non-verbale communicatie valt. Wat ik merk als er discussie is in de raad over een motie of een amendement en de meningen verdeeld zijn, wanneer ik merkte dat jouw fractie twijfelde over wel of niet meegaan, dan zag ik je al meteen schieten van links naar rechts "o jee, hoe moet ik me hier uit redden en wat kan ik doen om er voor te zorgen dat de grootst mogelijke meerderheid in deze raad ontstaat of zelfs unanimititeit. Dat gaat altijd heel subtiel. Het gebeurt wel en dan zie ik toch dat het tot gevolg heeft dat een van jouw fractiegenoten een schorsing vraagt en daarna komt het vaak goed. Ik denk dat het weergeeft hoe je hebt geopereerd. Zeker niet op de voorgrond, maar je hebt wel heel duidelijk je invloed laten gelden binnen deze raad. Ook dat heeft ertoe bijgedragen dat de juiste beslissingen, waar ik het aan het begin ook al over heb gehad, in deze raad zijn genomen en ik hoop dat je daar ook voldoende voldoening uit hebt kunnen krijgen. Ondanks het feit dat je niet terugkomt in deze raad kun je terugzien op een periode waarvan je zegt: "ja, ik heb inderdaad mogen bijdragen aan de besluitvorming, aan de vele besluiten die deze raad heeft mogen nemen." Hartelijk dank daarvoor.

Ewald, typerend is "dat laat ik niet over mijn kant gaan, daar moet op gereageerd worden." Ik denk dat je daardoor af en toe in conflict kwam met jezelf en de aardigheid van het werk voor de raad. Ik heb je gelukkig ook mee mogen maken tijdens de Minimasters. Ik vind dat een heel mooi proces, om te zien hoe anderen op een totaal andere manier reageren. Natuurlijk, ik zal op dezelfde wijze hebben gereageerd. Nu snap ik waarom je zo reageerde, want je hebt hele duidelijke ideeën hoe de wereld vanuit jouw bedrijf en binnen Tubbergen er uit moet zien. Ik kan me goed voorstellen dat je daarover wel eens een innerlijke kwaadheid hebt van "waarom doen ze het niet zoals ik het graag zou zien en niet zoals ik dat wil, maar zoals ik dat graag zou zien." Dat zie je gewoon in de manier waarop je optreedt in deze raad. Ook voor jou geldt dat ik het jammer vindt dat je weggaat. Ik vind het sowieso jammer als iemand binnen of na vier jaar al weggaat, want ik denk dat het veel meer waarde zou kunnen hebben als iemand nog een tweede periode zou kunnen blijven. Maar goed, dat zit er helaas voor jou niet in. Heel hartelijk dank voor jouw inbreng, ook al was deze soms wat fel. Desondanks werd deze zeer gewaardeerd.

Erik, toen je aantrad dacht ik: dat is een *high potential*. Dat denk ik nog. Bij jou zeker vind ik het jammer dat je er voor hebt gekozen om niet nog een periode door te gaan. Dat heb je gelukkig ook vroegtijdig aangegeven, zodat het bij jou niet is dat de stemmers niet op jou hebben gestemd om in deze raad te komen. Er werd net gezegd dat je mijn richting uit nogal eens fel kon zijn. Zo heb ik dat niet ervaren. Ik heb dat meer ervaren als buitengewoon positief kritisch. Ik weet nog goed hoe het ging met het reclamebeleid, de eerste drie keer heb je gewoon niet gezegd wat je wilde. Of, ik heb niet geluisterd, dat kan ook. Want toen we eenmaal doorhadden wat we van elkaar konden begrijpen kwam het ook goed. Dat vond ik heel aardig, toen kwam er een nieuwe nota die op veel punten was aangepast. Toen zei hij heel ondeugend: "dat komt in de richting." Ik weet dat je toen bedoelde "ja, zo bedoelen we het." Gewoon *to the point*, niet al te veel regels, duidelijk voor de lezer die het moet begrijpen. Ik denk dat het de kracht en de controlerende en kaderstellende taak van de raad is. Niet te moeilijk maken, laten we het zo doen dat het ook uitvoerbaar is en zorgen dat iedereen het kan hantieren. Rechtvaardig maar streng mag in dit geval, want iedereen heeft er profijt van. Ik denk dat het me door jouw vastberadenheid is dat we een nota reclamebeleid hebben die als voorbeeld dient voor

veel andere gemeenten, juist omdat het betrekkelijk eenvoudig en redelijk handhaafbaar is. Ik denk dat weinigen dat kunnen zeggen. Heel hartelijk dank daarvoor en ik wens je heel veel succes buiten deze raad.

Herman heeft ons de vorige keer inderdaad verbaasd doen staan dat hij wel in Geesteren wilde wonen, we hebben nu begrepen dat hij dat alleen maar doet als zijn geestelijke vermogens hem in de steek laten. Je hebt een hele aparte manier van debatteren en vragen stellen. Kleine oogjes, een beetje naar voren en dan komt de slimme vraag. Dan kwam de vraag en daar moest dan inderdaad wel even over worden nagedacht. Of je stelde de vraag omdat je nog een keer het antwoord wilde horen. Dat is ook een manier van debatteren, "ik wil nog eens duidelijk horen wat jullie er op te zeggen hebben." Dat verheldert wel veel. Ook als het gaat om een stukje debatteren daarnaast, dus niet alleen maar het horen maar gewoon nog eens een keer een verduidelijkende vraag stellen, daar had je gewoon lol in. Dat zie je niet zo vaak bij mensen die in functie zitten hier in de raad, dat ze bij het debatteren bijna de twinkeltjes in de ogen krijgen bij het stellen van de vraag en dan wachten op het antwoord en zeggen "ok, ik snap het" en dan weer doorgaan. Ik hoop dat je dat zult blijven houden, want het geeft gewoon aan dat je het werk leuk vindt en dat je er plezier in hebt en dat je met veel goed gevoel kunt terugkijken op de afgelopen vier jaar. Heel hartelijk dank voor jouw inzet in deze periode.

Marco. Ik denk dat jij ook iemand bent van de stille wateren en de diepe gronden. Niet zo veel gezegd in deze raad, maar ik weet zeker dat ook jouw invloed binnen de fractie, als het gaat om het debat en het brengen tot een volwaardig voorstel vanuit de fractie, dat zeker jouw inbreng daartoe heeft bijgedragen. Ik zie dat aan de manier waarop je vooral goed luistert en op het juiste moment iets zegt. Dat geldt overigens voor bijna iedereen in deze raad. In deze raad komt het niet zo heel veel voor dat mensen alleen maar wat zeggen omdat ze iets moeten zeggen, maar juist vaak omdat ze vinden dat er iets gezegd moet worden. Daar ben je zeker een representant van, je zegt alleen maar iets als het er toe doet, maar dan ook direct dat het daardoor een stukje gezag heeft, omdat je geen onzin verkoopt. Ik denk dat het een kwaliteit op zich is waarvoor ik je heel hartelijk wil danken.

Hans, als ik jou zie dan zie ik iemand die zwoegt langs de straat, luisterend naar mensen die iets te zeggen hebben en direct doorloopt om te kijken of je daar iets aan kunt doen. Ook in deze raad iemand die probeert direct een mening te hebben. Er werd net gezegd afwachtend, nou lang niet altijd. Wel als het gaat om het woord nemen, maar je had wel direct daarna je mening klaar. Wat ik net al heb gezegd over Ben, die dan af en toe keek van "moet dat zo?" Het kwam allemaal goed door jouw tomeloze inzet. Je bent heel de gemeente Tubbergen afgesjeesd om telkens weer de dossiers te bekijken, wat is er aan de hand en waar gaat het om en waar hebben we het met zijn allen over? Dat is een aparte manier van besturen, maar het kwam bij jou altijd op een hele goede manier naar buiten, want je wist zeer goed waar het om ging en dat betekende ook dat je allerlei onzin die er van andere kanten naar voren werd gebracht daarmee direct kon pareren door te zeggen: "ach jongens, het zit zo." Dat is denk ik iets waar we heel veel aan hebben gehad in de afgelopen tijd. De tomeloze inzet hebben we ook gezien tijdens de verkiezingscampagne, maar goed het heeft niet mogen leiden tot het resultaat wat je er zelf van had verwacht. Dat is de reden waarom ik ook van jou afscheid moet nemen en je heel hartelijk dank voor het vele werk dat je hebt gedaan voor jouw burgers, dat waren het op dat moment zeker, die bij jou terecht konden. Hartelijk dank.

De volgende is Herbert, maar ik stel voor dat we op een ander moment afscheid nemen van Herbert om hem persoonlijk ook toe te spreken. Op een gepast moment zullen we dat zeker doen.

Dan kom ik toe aan Wim. Wim, als medelid van het presidium heb ik natuurlijk ook naast deze raad veel met jou gesproken. Je bent heel kort van stof. Je hebt de meeste agendapunten heel goed doorzocht. Het antwoord is bijna altijd meteen ja of nee. Daar kon je het dan mee doen. Dat schept wel meteen duidelijkheid moet ik zeggen. Volgens mij is het een publiek geheim dat jij binnen de fractie een hele duidelijke bindende factor bent geweest. Iedereen weet dat het wel eens lastig is, dat geldt voor elke fractie, om de kikkers in de kruiwagen te krijgen, zeker als het gaat om lastige dossiers. Dat is jou gelukt. Ik hoop dat de fractie er in slaagt om straks iemand van jouw kwaliteiten ook tot fractievoorzitter te benoemen. Ik denk dat de fractie, maar ook deze raad, heel veel heeft gehad aan jouw inbreng op dat gebied. Waarvoor mijn hartelijke dank.

Tonny. Als ik aan Tonny denk krijg ik altijd een glimlach op mijn gezicht. Dat is niet omdat ik hem uitlach, integendeel. Het is omdat hij zelf een stukje zelfspot kent dat zijn weerga niet heeft. Iedere keer

als er een woord werd gebruikt waarvan hij dacht dat hij daar wel op leek, dan gebruikte hij het direct. Dat vond ik altijd buitengewoon en ik niet alleen, dat merkte je in de hele raad. Als jij het woord nam werd het altijd ingeleid met een vrij abstract verhaal waarvan je dacht "waar gaat hij nu weer heen?" Dan kwam de uiteindelijke vraag. Dat is een gave om het op die manier te doen. Want juist door de inleiding wisten we vaak precies waar het knelpunt zat. Immers, je kunt een vraag stellen maar als je de achtergrond van de vraag niet weet dan geef je bijna steevast het verkeerde antwoord en dan moet je doorvragen. Dat was bij jou niet nodig, want juist door het introductieverhaaltje wisten we precies waar het om ging. Dan was het voor ons makkelijk om daar antwoord op te geven. Ik heb er bewondering voor dat je keer op keer bereid bent geweest om de vrijvallende plek in deze raad te vervullen. Vier keer, dat is niet zomaar iets. Dan moet je kunnen incasseren. Ik denk dat weinigen zich dit realiseren, want het betekent gewoon dat je het ook vier keer niet was. Desondanks te zeggen "voor de goede zaak doe ik het wel," dat is altijd jouw beweegreden geweest. Niet voor persoonlijk gewin om maar in die raad te zitten, nee, voor de goede zaak. In jouw ogen, dat merk je aan de manier waarop je optreedt, is het gewoon zo dat iemand het werk moet doen. Dan moet het ook maar goed. Ik weet zeker, dat heb ik ook gezien, dat je buiten het werk in de raad ook buitengewoon actief bent voor de fractie. Dat heeft ook bijgedragen tot de kwalitatief juiste besluitvorming in deze raad en ik wil je daar heel hartelijk voor danken.

Ik ga er nu even bij staan. Toen ik vanavond deze ambtsketen om deed wilde hij maar niet op de juiste kant. Er zitten namelijk twee kanten aan, die met het wapen van de gemeente Tubbergen, dat alleen het woord Tubbergen is, want zo oud is de keten al. Het wapen hebben we pas sinds 1953. Deze ambtsketen moet gewoon geweten hebben dat er iets bijzonders gaat gebeuren. Dat gaat ook gebeuren, want ik ga twee Koninklijke onderscheidingen uitreiken. Dat doe ik namens Zijne Koninklijke Hoogheid. Ik doe deze ambtsketen af, want tijdens Koninklijke onderscheiding draag ik het liefst deze, dat is mooier voor de foto en hier staat het Rijkswapen heel duidelijk op.

Ik begin bij Peter. Peter, er is net al opgesomd hoe lang je in de raad zit, maar waar het om gaat is de manier waarop je dat hebt gedaan. Ik sprak net over inzet van mensen en het niet op het pluuche zitten maar op het jute. Ik denk dat het zeker voor jou geldt. Vooral omdat je natuurlijk in een fractie hebt gezeten die van de coalitie naar de oppositie is gegaan en daarin de hele gedachte heeft moeten omturnen om anders te opereren. In het begin, het kan ook haast niet anders, waren de druiven wel eens zuur. Ik denk dat het de kracht is geweest van jou en jouw fractie om te zeggen: "jongens, dit kan niet. We moeten het anders doen." We moeten proberen om toch de besluitvorming hier op de juiste manier te doen en niet ons weren tegen de coalitie, maar te gaan voor de juiste besluitvorming in deze raad. Natuurlijk zijn we elkaar daar wel eens bij tegengekomen, het college versus het CDA. Ik denk dat we uiteindelijk mogen terugzien op een periode waar we met zijn allen trots op mogen zijn en jij zeker. Er is net al gezegd dat je ook nog een andere functie namens de gemeente hebt, die in het crematorium. Ik weet ook dat je daarmee geworsteld hebt over de besluitvorming. Moet dit nu wel of niet hier in de raad worden behandeld. Wat mag ik er nu over vertellen? Wij hebben het met elkaar gedeeld binnen het presidium, dat is denk ik ook het juiste gremium, over de ontwikkelingen die gingen plaatsvinden. Dan zie je gewoon de worsteling die er zit. Ik weet ook dat je behalve het raadslidmaatschap en de ambtshalve vertegenwoordiging in het crematorium daarbuiten nog veel andere dingen doet. Ik heb drie verschillende telefoonnummers van jou, die hadden allemaal een andere functie. Ik vind het knap dat je dat op die manier kunt scheiden en toch heb ik nooit gemerkt dat je het raadswerk op welk moment ook op een tweede plan hebt gezet. Dat ging altijd voor, op een moment na en dat was als je die ene week vakantie had na het rennen en vliegen van alles en nog wat, van de ene functie naar de andere en van je werk hier naar je werk daar. Dat werd je op dat moment zeker altijd gegund. Twaalf jaar in de raad en dat betekent dat je twaalf jaar op het jute hebt gezeten en niet alleen de blaren hebt gehad, maar die zijn al lang weg, maar zo een pak eelt hebt gekregen van het moeten schuiven over het jute om toch de juiste besluitvorming hier te krijgen. Dat is dan ook de reden waarom het Zijne Majesteit heeft behaagd om jou te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

De burgemeester speelt hem de versierselen op.

We hebben nog een bos bloemen. Ik ga een ding onthullen van Addy. Addy vertelt altijd dat ze hem met valse voorwendselen in de raad hebben gekregen, want toen hij vroeg hoeveel tijd het kost zeiden ze: "ach, twee avondjes in de week." Echter, wat ze er bij vergeten zijn is dat je twee avonden thuis bent en de rest altijd op pad. Dat betekent wel een aanslag op je familielevens. Daarom hebben we ook voor de partners een bos bloemen.

Addy zat niet alleen dichtbij, maar je hoorde hem ook altijd mopperen als het niet goed was. Althans ik hoorde dat, want ik heb hele goede oren. Je hebt een ontzettende dosis humor en ik denk dat je daarmee heel vaak weg kwam met dingen waarvan we eigenlijk zeiden "dat kan niet." Het gebeurde wel, juist door de kwinkslag die je er in had. Wat u misschien nooit gemerkt heeft, af en toe dan laat ik het debat het debat en dan duurt het wel eens wat langer. Als ik dan in de richting van Addy keek dan zat hij zo [non-verbaal], kappen nu. Er werd net al iets gezegd over zijn snelheid van vergaderen. Ja, dat klopt. Lange verhalen hoefde hij niet, maar de humor en de manier van omgaan met elkaar vind ik wel fijn. Toch wel altijd respectvol. Dat is lastig. Je kunt altijd vol met humor zitten, maar op een gegeven moment wordt het laag of plat en dat is bij jou nooit het geval. Het is altijd van een bijzonder niveau en dat maakt juist dat deze raad ook op die manier heeft kunnen functioneren zoals die heeft gefunctioneerd. Dat je een vastbijter bent blijkt wel doordat je ooit hebt meegedaan aan de marathon van New York en hem ook nog uitgelopen hebt. Toen was je iets afgetrainder dan nu, maar dat heeft ook alles te maken met het feit dat je op het moment dat je terugkwam zonodig met een paar stenen moest gaan sjouwen en deze op je voet kreeg. Dat heeft heel wat ellende veroorzaakt. Ik zag gewoon dat je daar heel veel problemen mee had, zeker omdat je daarvoor had laten zien dat je ook fysiek heel veel aan kon. Als je dan wordt teruggeworpen op bijna niets kunnen doen of overal last van hebben, dan is het een moment waar je ontzettend veel moeite mee had, dat zag ik aan je. Desondanks was het raadswerk wel iets dat je heel graag deed en waar je jouw eigen inbreng in had. Wat ik daarbij ook bewonderde was dat je altijd keek. "We hebben daar dat besluit genomen en nu dreigen we daar een besluit te nemen dat afwijkt van dat besluit, hoe kan dat nou? Je gaat toch niet mensen dueren die in die omstandigheden zitten omdat we iets hebben tegen die persoon?" Dan was het altijd heel lastig om jou er vanaf te brengen. Het ging niet om de persoon, maar juist om het geval. Je beet je er wel in vast en op een gegeven moment zei je "als het besluit zo moet zijn, laat het dan maar zo zijn." Dat is wel iets, dat moeten we met zijn allen constateren, dat dit de manier is waarop je dat doet. Toch kijken naar het algemeen belang en kijken of er een eensluidend besluit wordt genomen in alle gevallen die hetzelfde zijn, al zijn ze nooit helemaal hetzelfde, maar in ieder geval er voor waken dat het gebeurt. Dat is de controlerende taak van deze raad, om ons er op te wijzen en elke schijn van beoordeling weg te nemen. Dat is de rol die met name jij op je hebt genomen, twaalf jaar lang, en daarvoor danken we je zeer en ook Zijne Majesteit. Ook jij wordt benoemd tot lid in de Orde van Oranje Nassau.

De burgemeester spelt hem de versierselen om.

De voorzitter: Dames en heren, hiermee is het officiële deel van het afscheid van de raadsleden ten einde gekomen. Behalve dan een nawoord van Addy Woesthuis. Hij wil graag het woord tot ons richten.

De heer Woesthuis: Het is zover, vanaf morgen ben ik officieel geen raadslid meer van de gemeente Tubbergen. Ik heb zelf toch enigszins tegen dit moment opgezien. Opgezien omdat ik de debatten en de medezeggenschap over deze prachtige zelfstandige gemeente ga missen, maar ook enigszins opgelucht, de burgemeester heeft het al aangehaald, omdat ik weer eens een vrij weekend heb in plaats van een weekend waarin ik allerlei politieke documenten tot mezelf moet nemen. Ik herinner me mijn eerste optreden in deze raadszaal nog goed. Met knikkende knieën sprak ik de eed uit, amper wetende waar ik aan begon in deze politieke arena. Nu zijn de knikkende knieën verdwenen en ik voel me al jaren thuis in deze omgeving. Ik heb vele van jullie de afgelopen zestien jaar, zoals de burgemeester al aangaf, meer gezien dan mijn familie en vrienden. Ik wil dan ook onze zoon Roy en bovenal Agnes bedanken voor alle vrijheid die ik de afgelopen zestien jaar heb gekregen. Zonder jullie was dit nooit gelukt. Ik herinner me nog ons 25-jarig huwelijksfeest, de burgemeester haalt het net aan, waarin onze zoon Roy 's avonds in zijn voordracht met zijn voetbalelftal met MVV29 aangaf dat ik destijds had aangegeven dat het raadswerk een avond in de week in beslag zou nemen. Hij sprak "we hebben niet goed begrepen wat Pa bedoelt, hij is een avond in de week in huis." Dit alles was nooit gebeurd als ik niet heel veel jaren geleden een goede vriend had leren kennen die iedereen op vele gebieden kan enthousiasmeren. U kent hem allemaal, het is Henny Oude Geerdink. Hij was degene die mij enthousiast wist te maken voor de politiek in de gemeente Tubbergen. Toen ik mezelf dan ook in 1997 wilde aanmelden als lid van het CDA was ik volgens Henny van harte welkom, maar hij wilde wel graag dat ik op de kandidatenlijst ging staan voor de verkiezingen van 1998. En zo is het begonnen. Deze afscheidsspeech biedt me de gelegenheid om een speciaal dankwoord te richten aan de mensen die me de afgelopen jaren hebben bijgestaan om mijn raadswerk goed te vervullen. In eerste instantie wil ik alle ambtenaren, het college en de gehele raad bedanken voor de fijne samenwerking die ik met

hen heb ervaren. Ondanks discussies en serieuze meningsverschillen was er toch een sfeer van collegialiteit en loyaliteit. Ook de dames van de facilitaire dienst, die hier vanavond ook weer aanwezig zijn, wil ik bedanken. Ze stonden toch elke vergadering klaar met koffie en moesten soms wel eens heel lang wachten tot de vergadering ten einde was. Mijn fractie bedank ik voor het feit dat ze zestien jaar vertrouwen in mij hebben gehad als raads- en commissielid en als voorzitter van de commissie Ruimte en Economie. Ik heb met jullie gelachen en gehuild, het was een genoegen om met jullie te mogen samenwerken. Ook de griffie wil ik bedanken, Marijke Schreijer die achter me zit, mijn eigen griffier van de commissie Ruimte en Economie Patrick de Wit en natuurlijk Helga van Limbeek, altijd bereid te helpen, in voor een goed gesprek en 24 uur per dag bereikbaar. Binnenkort krijgt de gemeente er in het kader van deregulering van het Rijk weer meer taken bij, geen gemakkelijke taken. Taken die dicht bij het welzijn van mensen staan. Het lijkt mij verstandig, maar ik zit straks niet meer in de raad, om te onderzoeken of dit geen noodzakelijke consequenties heeft voor de personele bezetting voor onze griffie. *Last but not least* wil ik alle kiezers bedanken die al die jaren het vertrouwen in mij hebben uitgesproken. Rest mij nog de nieuwe raad veel wijsheid en succes te wensen en natuurlijk voor iedereen in de zaal veel gezondheid, voorspoed en geluk. Op zijn Twents "good goan"!

De voorzitter: Er is straks gelegenheid om in de hal de beide gedecoreerden te feliciteren en natuurlijk de familie, net als diegenen die afscheid nemen van de raad.

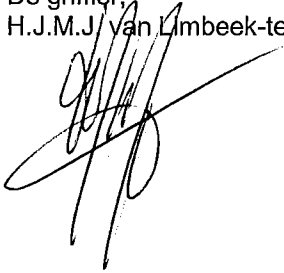
Agendapunt 7   Sluiting

De voorzitter: Mag ik u verzoeken om met mij te gaan staan voor het lezen van het sluitingsgebed?

De vergadering is gesloten.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 26 mei 2014

De griffier,
H.J.M.J. van Limbeek-ter Haar

De burgemeester,
mr. M.K.M. Stegers

